

Maroko 2008: Touaregem za Tuaregy

Osm sériových Touaregů se letos na jaře vydalo na 9000 kilometrů dlouhou pouť – expedice českého TouaregClubu tentokrát zamířila až na africký kontinent. Jak si vedly v drsných podmínkách marocké pouště?

Text: Michal Šesták ◊ Foto: TouaregClub

Druhé offroadové expedice TouaregClubu uspořádané pro zákazníky dealerů značky Volkswagen se zúčastnilo šest zákaznických vozů a dva expediční speciály. Šlo o sériové vozy, které byly vybaveny spodním duralovým krytím motoru, převodovek a ramen a speciálními pneumatikami AT do terénu. Jeden Touareg měl navíc navigátor, který je v dunách nezbytný. Dva vozy měly pětilitrové desetiválce TDI a šest offroadů poháněl třilitrový TDI. Stejně různorodá byla i výbava: Byly zde automaty, jeden manuál, vozy na vzduchovém podvozku, ale i s pružinovým podvozkiem. S uzávěrkami mezinápravy, ale i zadní nápravy. Členové týmu se sešli ze všech koutů republiky. Někteří již měli zkušenosti s jízdou v terénu z minulých expedic do Rumunska, další teprve na první zkušenosti čekali.

Cesta začala v Praze 5. dubna. Plně naložená auta se zásobami jídla, pití a s kompletní výbavou do terénu měla před sebou nejdříve cestu Německem, Francií a Španělskem. Pro-

tože Touareg je nejenom velký teréňák, ale i pohodlná, luxusní a rychlá limuzína, mohli jsme si dovolit Německo doslova prosvištět. Naše první přenocování bylo ve Francii na dálničním odpočívadle u Lyonu – jak jinak než ve střešních stanech, které jsou nezbytnou výbavou expedice. Zde také padla první klapka a štáb televize Prima, jedoucí v jednom z Touaregů, začal s natáčením celé expedice.

Přes Španělsko jsme zamířili k Gibraltar, kde jsme navštívili útes, nechali se okrást místními opičkami makaky a podívali se přes moře na africký kontinent. Za první tři dny cesty jsme měli za sebou 2914 km. Přenocovali jsme v hotelu ve městě Algeciras a další den jsme trajektem přepluli do Ceuty, nakoupili zásoby vody a potravin a natankovali plně nádrže. Skutečné dobrodružství začalo na španělsko-marockých hranicích, které působily totálním chaosem. Místní tradicí je turistu do Maroka nepustit, dokud nezaplatí alespoň malý bakšiš. Všech osm Touaregů odstavili celníci do vedlejšího pruhu

a začalo jedno velké divadlo. Samozvaným průvodcům jsme nakonec zaplatili 10 eur za každou posádku, abychom přechod přes hranice urychlili.

Pak už jsme se ocitli v úplně jiném světě. Prvních pár set kilometrů od Ceuty místní krajina Afriku příliš nepřipomínala, ale návštěva typických arabských měst nám to vynahradila. Starobylá centra měst, medíny, vyvolávaly dojem, že jsme se ocitli ve středověku. Následující den se krajina začala razantně měnit a všichni jsme cítili, že ta pravá, nefalšovaná Afrika je na dohled. Branou do ní byl Střední Atlas. Tráva, lesy a ostatní zeleň se začala pozvolna měnit v drsnou písčitou a štěrkovitou krajinu, která dávala tušit, že nekonečné pásy skal, písečné duny a toho času vyschlá jezera se blíží. Těšili jsme se, až budeme moci své Touaregy prohnat a otestovat v místech, odkud pochází jejich jméno.

Naše první zastávka s kempováním v té pravé Africe byla v krásné oáze Blue Meski, obklopené absolutně nehostinnou, bez nadsázky řečeno měsíční krajinou. Teplota dosahovala 30 °C a sluníčko již páliło citelně víc. Přivítal nás náš starý a dobrý přítel Milut, který nás pozval na večerní berberský čaj. Strávili jsme bezesnou noc s jeho kamarády Berbery v zajetí rytmu bubínků a afrických zpěvů, které v nás vždy vzbuzují silnou euforii.

Další den nás čekal celodenní výlet do kamenité pouště Hamada, kde proběhly první zatěžkávací zkoušky našich „korábů pouště“. Díky našemu průvodci Milutovi jsme se dostali do míst, kam se běžný turista z Evropy vůbec nemá šanci podívat. Přišlo i brodění a první zahrabání do písku. Ještěže jsme měli lopaty, kurty a vyprošťovací rohože. Navštívili jsme také rodinu nefalšovaných Tuaregů, žijící ve velice drsných a nehostinných podmínkách pouště. Byli to opravdu vstřícní, přátelští lidé. Pohostili nás tradičním berberským čajem a mohli jsme si prohlédnout jejich putovní přístřešek, v němž se odvíjí celý jejich život, a seznámit se s jednotlivými členy rodiny. Za jejich pohostinnost jsme jim předali hračky, ovoce, nějaké sladkosti

► Poušť Hamada: První zatěžkávací zkouška Touaregů v kamenitém pouštním terénu.

a léky. Bylo to velmi dojemné setkání, při němž jsme si uvědomili, kolik stačí člověku k tomu, aby byl šťastný, a že mobily, počítače, televize, MP3 přehrávače a další vymoženky techniky, to vše doplněné o permanentní stres, jsou z tohoto úhlu pohledu vlastně zcela bezcenné...

Potom jsme zamířili do pouště Erg Chebbi, písečného moře s dunami vysokými až sto metrů. Už jsme se nemohli dočkat nekonečných jízd bez hranic na obrovských písečných dunách. Na tři dny jsme se ubytovali u našeho přítele Hassana v jeho hotelu „Kazbah Le Touareg“. Čekaly nás náročné jízdy v dunách a půldenní výlet do oázy. První den ráno jsme absolvovali „Desert sand school“, trénink jízdy v poušti. Důležité bylo snížit tlak v pneumatikách na 1,3 baru, zařadit redukcii,

► Partnerství: Partnerem Off Road Expedice Maroko 2008 se stala značka Husky (www.huskycz.cz).

uzávěrku mezinápravového diferenciálu, vypnout ESP/ASR a jízdy mohly začít.

Dorazili jsme až k sedlu nejvyšší duny Erg Chebbi, která je vůbec nejvyšší dunou Maroka. Doslova celý den jsme projedili a všichni jsme byli naprosto uchvázeni nejen úžasnou písčnou scenérií, ale i schopnostmi našich třítunových Touaregů, které se na písku doslova vznášely. Co by to bylo ovšem za off-road, kdyby se nikdo nezahrabal. Zahrabali jsme se dříve či později všichni, to k tomu prostě patří. Následovalo nekonečné hrabání lopatkami, vyprošťování kurtami a navijákem. Teplota dosahovala ke 40 °C, a přestože vozy dostávaly opravdu zabrat, musely se spokojit s velmi nekvalitní marockou naftou plnou síry a na kapotách motorů se doslova dala smažit vajíčka, žádný z Touaregů nehlásil žádnou závadu. Touareg byl prostě doma.

Z Erg Chebbi jsme zamířili na západ směrem k opuštěným a nádherným plážím Blanche. Čekaly nás stovky kilometrů po skutečně liduprázdném území plném kamení, prachu a vyprahlých jezer, kterému vládne jen vítr a slunce. Nekonečné rolety prověřily vzduchové pérování a velmi ostré kameny neustále pokoušely naše pneumatiky. Všudypřítomný prach tvořil bílé neprostupné stěny, museli jsme jet se zapnutými mlhovkami a často i zjišťovat své rozestupy přes vysílačku. Byl to náročný den, který prověřil vozy i posádky a až na jednu proraženou přední pneumatiku nenastal jediný problém.

Prvním civilizovanějším městem po několikadenní cestě opuštěnou krajinou byla Zagora. Zamířili jsme k nádhernému hotelu, podobnému paláci z Pohádek tisíce a jedné noci, a po vydatné večeři jsme tvrdě usnuli. Ráno jsme si v servisu nechali spravit dvě pneumatiky, vyměnili jsme filtry a vydali se na další

➤ Tábor a přenocování na písku: Posezení v noci pod oblohou plnou hvězd bylo odměnou za celodenní náročný přejezd.

➤ Kočovníci: Tuaregové jsou hrdý a odolný národ, který dokáže být šťastný ve velice skromných podmínkách.

> Zahrabání v písku: Vyprošťování vozů ve čtyřicetistupňovém vedru vyžadovalo někdy až nadlidské úsilí.

cestu Saharou. Došlo opět na lopaty a kurty. Vyprošťování z prachu jemného jako mouka, samozřejmě opět při 40 °C, bylo úmorné a skoro nadlidské. Nakonec jsme najeli na dakarskou pistu a uháněli vpřed. Tábor uprostřed dun byl nezapomenutelný a pod nebem plným hvězd jsme seděli dlouho do noci.

Čekaly nás ještě dva dny na nádherných a zcela opuštěných plážích Blanche, táhnoucích se desítky kilometrů po pobřeží Atlantiku. Písek tu má zcela jinou barvu než na poušti. Ten je zrzavě červený, kdežto písek na plážích Blanche je kapučínově bílý. V době našeho příjezdu byl právě odliv, což nám dovolilo užít si naprosto úžasné a nezapomenutelné jízdy po opuštěné pláži rychlostí až 170 km/h. Druhý den odpoledne jsme zabalili tábor a po 25 km jízdy po plážích jsme se stočili na sever a zamířili zpět k domovu.

Nejen my, ale i naše auta jsme prošli zkouškou ohněm. Ujeli jsme celkem 9320 km, z toho 1500 km v těžkém terénu (písek, voda, ostré kameny, písečný prach v teplotách kolem 40 °C). Až na několik běžných závad, jako byl problém s klimatizací, dočasně snížený výkon motoru, poškozené ložisko v hydrodynamickém měniči a proražená hadice oleje k turbodmychadlu, dojely všechny Touaregy do Čech bez problémů.

Pro všechny to byl neobyčejný zážitek. Za tři týdny v terénu jsme poznali, co Touareg doopravdy dokáže a zvládne, a pochopili, že si s ním můžeme být jisti v každé situaci. Podívali jsme se do země, v níž se snoubí krása přírody s drsnými životními podmínkami. Měli jsme všichni možnost pozastavit se v tom našem uspěchaném životě, rozhlédnout se kolem sebe a uvědomit si, že si tady v Čechách žijeme v neskutečném luxusu. Ale jsme šťastní? | < |

Zásady pro jízdu v pouštním písku

- Snižte tlak v pneumatikách (minimálně AT) na 1,3–1,5 baru.
- Zařaďte redukci a přidejte uzávěrku mezinápravového diferenciálu.
- Vypněte ESP/ASR.
- U automatické převodovky zařaďte režim „D“, u manuální druhý převodový stupeň.
- Sledujte povrchové napětí dun (jejich „utažení“), učte se předvídat, jak zkosená bude duna za svým lomením a kde má návětrnou (pevnou) a závětrnou (měkkou) stranu.
- Vždy najíždějte na návětrnou stranu duny z boku, nikdy ne kolmo.
- Závětrnou část duny sjíždějte vždy kolmo dolů, nikdy ne z boku.
- Jedete-li po boku návětrné strany duny, vždy tvořte táhlý oblouk, nikdy ne prudké lomení (hrozí boční sesuv vozu a jeho překlopení).
- Plyn dávkujte jemně, nikdy nehrabejte.
- V případě zahrabání pomáhá rozhoupat auto jemným dávkováním plynu, pomoci mohou i „sand plechy“ nebo vyprošťovací rohože.
- Zastavujte vždy pokud možno z kopce a nechávejte si před sebou dostatečný prostor pro rozjetí.
- Sledujte teplotu motoru a oleje; je-li vysoká, zastavte a nechte vůz samovolně zchladit. Nevypínejte motor!
- Dávejte pozor na slunce a čas – nebezpečné je poledne (11:15–12:30), kdy nevznikají žádné stíny a duny jsou „nečitelné“, viditelnost na písku je cca 3–5 metrů, nejsou vidět lomy, hrozí nebezpečí převrnutí a pádu vozidla.
- Mějte po ruce stále pitnou vodu a používejte opalovací krém s faktorem minimálně 30.